

Pyhäranta: Alhontien pohjois- ja eteläpuoli Tuulipuistoinventointi 17.9.2013

Kari Uotila ja Ulla Moilanen

Muuritutkimus ky

Tiivistelmä

Pyhärannan kunnan alueella tarkastettiin yhteensä yhdeksän PyhärantaTuuli oy:n suunnittelemaa tuulimyllyn paikkaa. Maasto kaikilla tarkastetuilla alueella on pääosin lohkareikkoista mäntyvaltaista metsää ja jäkälän peittämiä kallioalueita. Tuulimyllyjen sijoituspaikoiksi on suunniteltu korkeita, kallioisia mäkiä, joilta korkeuden perusteella olisi mahdollista löytää aikaisintaan nuoremmalle pronssikaudelle tai vanhemmalle rautakaudelle ajoittuvia röykkiöitä. Myös historiallisen ajan muinaisjäännökset saattaisivat tulla kysymykseen. Alhontien eteläpuolelle jääviä tarkastettuja kohteita oli yhteensä neljä, Alhontien pohjoispuolelle jääviä kohteita yht. viisi kappaletta. Vain yhdestä kohteesta (Alhontien eteläpuolelta) löydettiin historialliselle ajalle ajoittuva kiinteä muinaisjäännos: hyväkuntoinen viisikivinen rajamerkki, joka ajoittuu todennäköisesti 1700-1800-lukujen vaihteeseen. Rajamerkki on kasattu röykkiöksi, ja se merkkää Hirslahden ja Rohdaisten kylien välistä rajaa. Muilta tarkastetuilta kohteilta ei tehty rakentamiseen vaikuttavia havaintoja.

Sisällysluettelo

Arkisto- ja rekisteritiedot	3
1. Johdanto	4
2. Tutkittava alue	5
3. Läpikäytyt kohteet	6
3.1 Alhontien eteläpuoli	6
3.2 Alhontien pohjoispuoli	11
4. Yhteenveto	13
Lähteet	13

Arkisto - ja rekisteritiedot

Tutkimuskohde:	Pyhäranta
Tutkimuksen laatu:	Inventointi
Koordinaatisto:	ETRS-TM35FIN
Tutkimuslaitos:	Muuritutkimus ky
Työn suorittaja:	FM Ulla Moilanen
Kenttätyöaika:	17.9.2013
Tutkimuksen tilaaja / rahoittaja:	PyhärantaTuuli Oy
Tutkimuskustannukset:	n. 700 €
Aikaisemmat tutkimukset:	1964 Matti Huurre, inventointi 1987 Jari Sjölund, inventointi 1994 Sirkku Pihlman, inventointi
Alkuperäinen raportti:	Museoviraston arkisto
Kopiot:	PyhärantaTuuli Oy Museokeskuksen arkisto

1. Johdanto

Muuritutkimus ky suoritti Laitilassa ja Pyhärannassa muinaisjäännösinventoinnin uusien tuulivoimaloiden suunnitelluilla sijaintipaikoilla. Pyhärannan kohteiden inventointi liittyi samaan projektiin Laitilan tuulivoimalahankkeen kanssa. Työn rahoittajana Laitilan osalta oli KukkoTuuli oy, Pyhärannan osalta PyhärantaTuuli oy. Tilaajan edustajana molemmissa projekteissa toimi Markku Suomi, jonka pyynnöstä Laitilan ja Pyhärannan kohteet on jaoteltu eri raportteihin.

Pyhärannan osalta kenttätyö tehtiin 17.9.2013. Sää oli tuolloin pilvinen ja osittain sateinen. Maastossa oppaana toimi molemmilla kerroilla Markku Suomi. Laitilan kohteiden tarkastamisesta (1.7.2013) vastasi FT Kari Uotila ja Pyhärannan kohteiden tarkastamisesta FM Ulla Moilanen. Raportit ovat kirjoittaneet Ulla Moilanen ja Kari Uotila. Tutkimuksen kustannuksista vastasi hankkeiden tilaaja.

FT Kari Uotila
Turussa 27.9.2013

FM Ulla Moilanen
Turussa 27.9.2013

2. Tutkittava alue

Tuulimylyt on suunniteltu rakennettavaksi Pyhärantaan yhteensä yhdeksään eri kohteeseen. Maasto kohteilla on pääasiassa kivikkoista ja kallioista havumetsää. Tuulimylyjen sijoituspaikoiksi on suunniteltu korkeita, kallioisia mäkiä, joilta korkeuden perusteella olisi mahdollista löytää aikaisintaan nuoremmalle pronssikaudelle tai vanhemmalle rautakaudelle ajoittuvia röykkiöitä. Myös historiallisen ajan muinaisjäännökset saattaisivat tulla kysymykseen.

Suunniteltuun rakennusprojektiin kuuluu myös uusien teiden rakentaminen. Pääosin uudet tiet hyödyntävät olemassa olevia metsäteitä, joihin kohdistuu vain pientä perusparannusta. Muutettavat tiealueet ja uusien teiden suunnitelma-alueet tarkastettiin inventoinnin yhteydessä ja ne on merkitty karttaotteisiin (kartat 1-2).

Laitilan ja Pyhärannan (ent. Pyhämaa, Rohdainen) alueen kohteita koskettavat aikaisemmat inventoinnit on tehty 1987 ja 1994. Vuoden 1987 inventoinnin Laitilassa on tehnyt Jari Sjölund ja se on ollut osa Turun yliopiston Lounais-Suomen rannikon varhaismetallikautiset hautarauniot – projektia (Sjölund Salo 1992). Pyhärannan muinaisjäännöksiä on aikaisemmin inventoinut Matti Huurre vuonna 1964.

Pyhärannan kohteet sijaitsevat suhteellisen lähellä nykyistä merenrantaan, joten maankohoamisen vuoksi korkeimmat kalliot ovat pronssikauden lopulla sijainneet ulkosaaristossa. Kivikaudella Pyhärannan alue on ollut suurimmaksi osaksi meren peittämä (Huurre 1964: 3). Pronssikauden alussa näkyvissä ovat olleet kalliot, joiden nykyinen korkeus on noin 30 m mpy; pronssikauden loppupuolella puolestaan kalliot, joiden nykyinen korkeus on noin 20 m mpy.

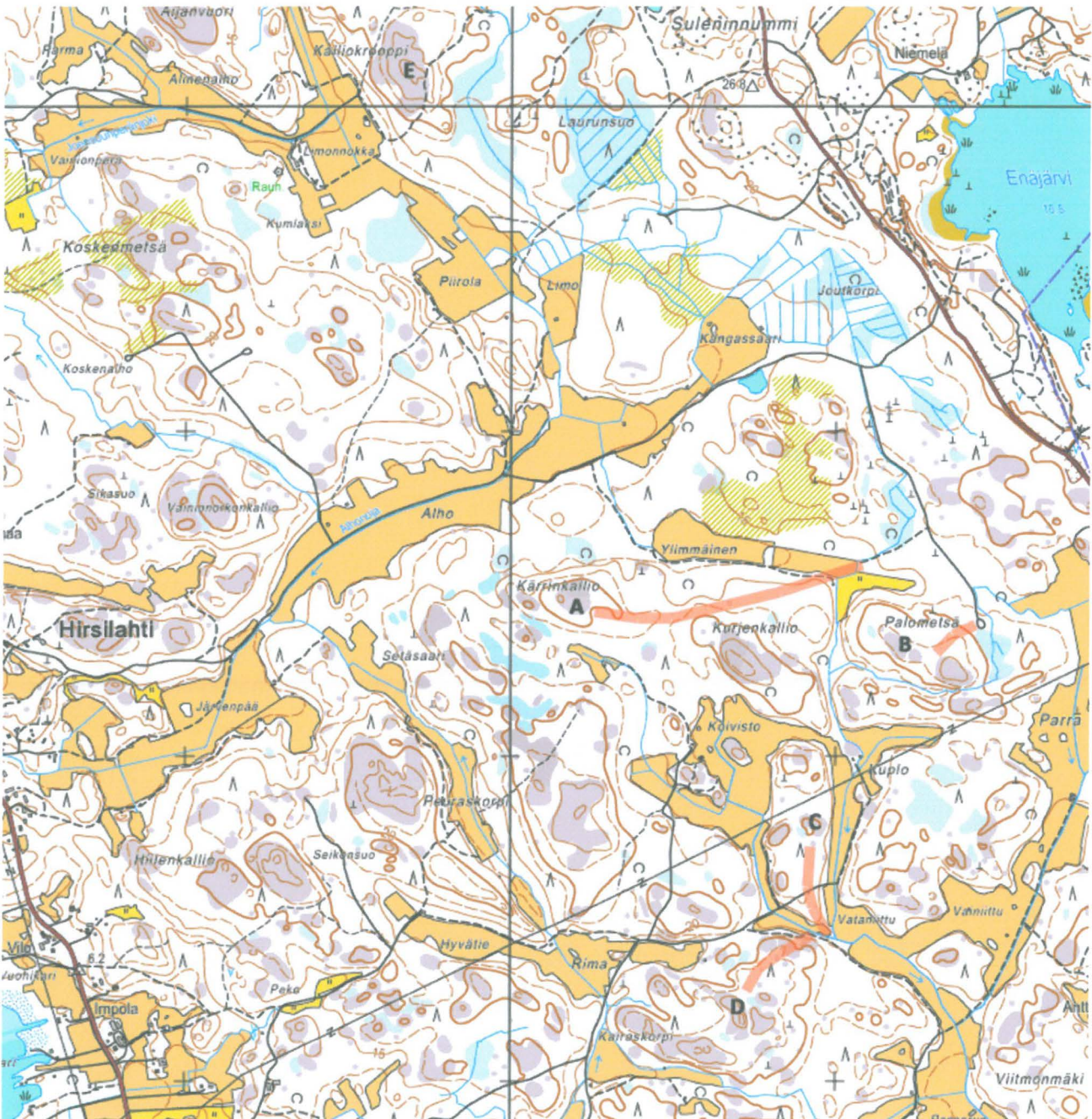
Koska alueiden topografian perusteella niiltä potentiaalisesti löytyvät muinaisjäännökset ovat pääasiassa röykkiöitä tai muita kivirakenteita, käveltiin alueet läpi ja niiltä etsittiin merkkejä maan päälle näkyvistä muinaisjäännöksistä.

Pyhärannan kunnan alueella tarkastettiin yhteensä yhdeksän suunniteltua tuulimylyn paikkaa. Tarkastetut alueet nimettiin kirjaimilla A-I/Pyhäranta. Kohteista A-D sijoittuvat Pyhärannan Alhontien eteläpuolelle (kartta 1), E-I Alhontien pohjoispuolelle (kartta 1-2). Havaintoja

muinaisjännöksistä tehtiin vain kohteessa A/Pyhäranta. Maasto kaikilla tarkastetuilla alueella on pääosin mäntyvaltaista metsää ja jäkälän peittämiä kallioalueita.

3. Läpikäytyt kohteet

3.1 Pyhäranta, Alhontien eteläpuoli

Kartta 1. Tarkastetut kohteet on merkitty karttaan seuraavasti:

A – Kärrinkallio (uusia havaintoja)

B, C, D, – (ei havaintoja)

Kohteesta E ks. luku 3.2 Pyhäranta, Alhontien pohjoispuoli

Suunnitellut tielinjaukset punaisella.

A/Pyhäranta, Kärrinkallio

Muinaisjäännöksen tyyppi: Rajamerkki (kivirakenteet, rajamerkit)
Keskikoordinaatti: 6772483.000, 200150.000 ETRS-TM35FIN
Ajoitus: Historiallinen (1700/1800-luku?)
Ehdotettu rauhoitusluokka: 2

Pyhärannan Kärrinkallio (vanhemmissa peruskartoissa Kärrikallio) sijaitsee Hirslahden ja Rohdaisten kylien rajalla, Alhonojan eteläpuolella, Enäjärven ja Hirsilahden puolivälissä. Maasto on mäntymetsää ja mäen laki jäkäläpeitteistä kallioita.

Kärrinkalliolla sijaitsee hyväkuntoinen ja ulkomuodoltaan massiivinen rajamerkki (kuvat 1-3). Merkki on kalliopohjalle luonnokivistä kasattu rökkiö, muodoltaan suorakulmainen ja kooltaan noin 3 x 2,5 m. Rajamerkin keskellä on yksi suuri pystykivi ja kaikissa neljässä kulmassa pienempi pystykivi. Rökkiön kiveys on sammaleen ja jäkälän peitossa.

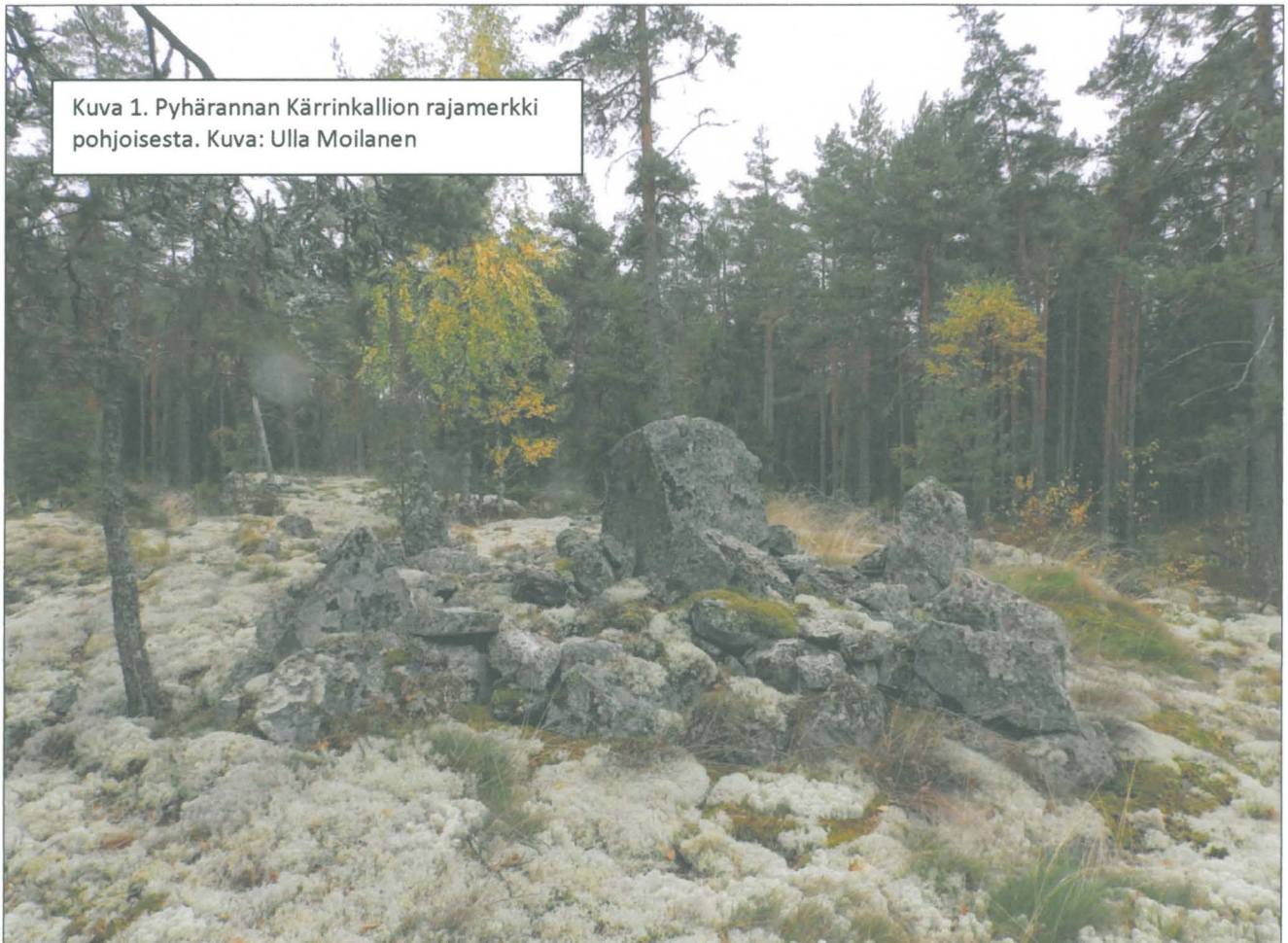
Ruotsissa tyyppin rajamerkistä käytetään nimitystä femstenarör. Vuonna 1691 Ruotsin Kuninkaallinen Maanmittauskonttori antoi tarkat ohjeet viisikivisen rajamerkin rakentamisesta ja edellytti keskelle ja kulmiin pystytettävien kivien olevan tarpeeksi suuret, jotta niiden nostamiseen vaadittaisiin useampi mies. Näin ne olisivat paremmin suojassa ilkeiltä. Sama rajamerkkien muoto on tosin ollut käytössä jo aiemmin, sillä jo Ruotsin keskiaikaisissa maanlaeissa määrättiin, että kylän tai ulkopalstan rajaa merkitsevässä rauniossa piti olla keskellä yksi pystykivi ja sen ympärillä neljä kiveä (Niukkanen 2009: 116). Rajamerkkiä rakennettaessa oli lisäksi tapana asettaa keskelle pystytettävän sydänkiven alle kuonaa, tiilimurskaa tai hiiltä merkiksi siitä, että rökkiö oli ihmisen rakentama (Norstedt & Norstedt 2007).

Rajamerkit on pystytetty kohtiin, joissa raja kääntyi tai joissa useampi rajalinja kohtasi. Kärrinkalliolla sijaitseva rökkiö on todennäköisesti Hirslahden ja Rohdaisten kylien välinen rajamerkki. 1800-luvun puolivälissä piirretyissä pitäjänkartassa (kuva 4) näkyy Hirslahden ja Rohdaisten kylien välinen raja, sekä rajan kulmapiste Kärrinkalliolla. Rajamerkin voisi olettaa olleen paikalla jo tuolloin, joten sen ikä on vähintään yli 150 vuotta. Merkki ajoittunee todennäköisimmin isojaon tai välittömästi sen jälkeiseen aikaan, sillä Rohdaisten kylän rajat määriteltiin tarkasti isojaossa 1780- ja 1790-luvuilla. Tätä ennen kylien välisten rajojen määrittely on perustunut pitkälti suullisiin sopimuksiin (Hormia 1939: 63). Kylien historia ulottuu keskiajalle. 1560-luvulla

Hirslahden kylässä on ollut kahdeksan, Rohdaisten kylässä 18 verotilaa (Mäkelä et al. 1973: 9-10). Vuoden 1569 veroluetteloiden mukaan kylät ovat kuuluneet Uudenkirkon Velluan eli Petäisten läänin Ylämaan verokuntaan (Hormia 1939: 18).

Vanhat kylien, pitäjien ja maakuntien rajamerkit ovat kiinteitä muinaisjäänöksiä, vaikka ne olisivat edelleen voimassa olevalla rajalinjalla (Niukkanen 2009: 117). Tuulimyllyn ja teiden rakentamisen vaatimat toimenpiteet tulee suorittaa riittäväällä etäisyydellä rajamerkistä, eikä niistä saa aiheutua sille haittaa.

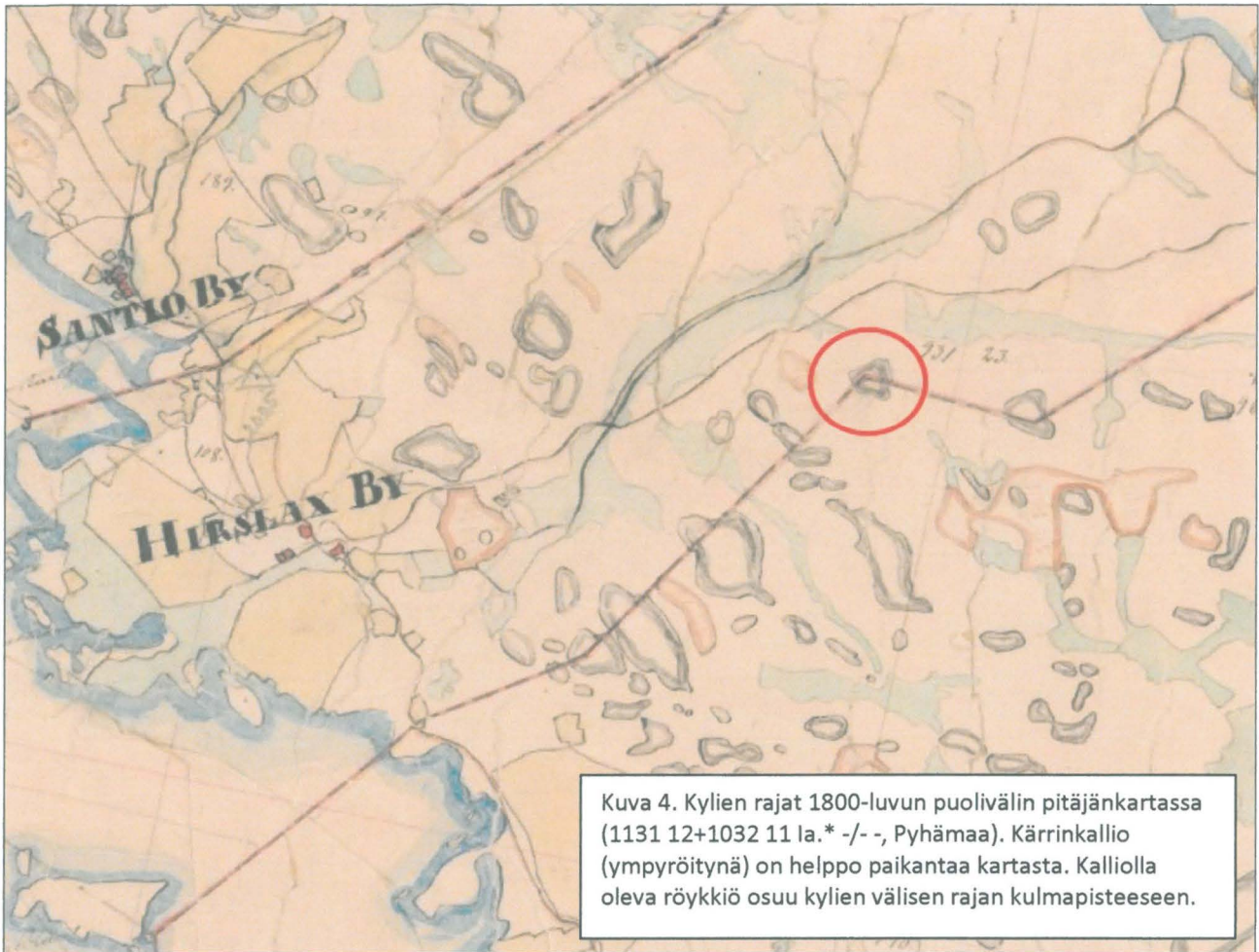

Kuva 2. Pyhärannan Kärrinkallion rajamerkki.
Kuva: Ulla Moilanen

Kuva 3. Pyhärannan Kärrinkallion rajamerkki.
Kuva: Ulla Moilanen

B/Pyhäranta. Maasto havumetsää ja jäkälän peittämää kalliota. Kohteessa ei havaittu esteitä rakennustöille.

C/Pyhäranta. Aluskasvillisuus hyvin runsasta, ja siten alue erosi kasvillisuudeltaan muista tarkastetuista kohteista. Maasto havupuuta ja kivikkoista maapohjaa, jolla kasvaa pitkää heinikkoa. Kohteessa ei havaittu esteitä rakennustöille.

D/Pyhäranta. Jäkäläpeitteistä kalliota, jota ympäröi mäntyvaltainen havumetsä. Kallioilla havaittavissa muutamia viisarikiviltä vaikuttavia pystykiviä, jotka Markku Suomen mukaan merkitsevät tontin rajaa. Kohteessa ei havaittu uusia muinaisjäänöksiä.

3.3 Pyhäranta, Alhontien pohjoispuoli

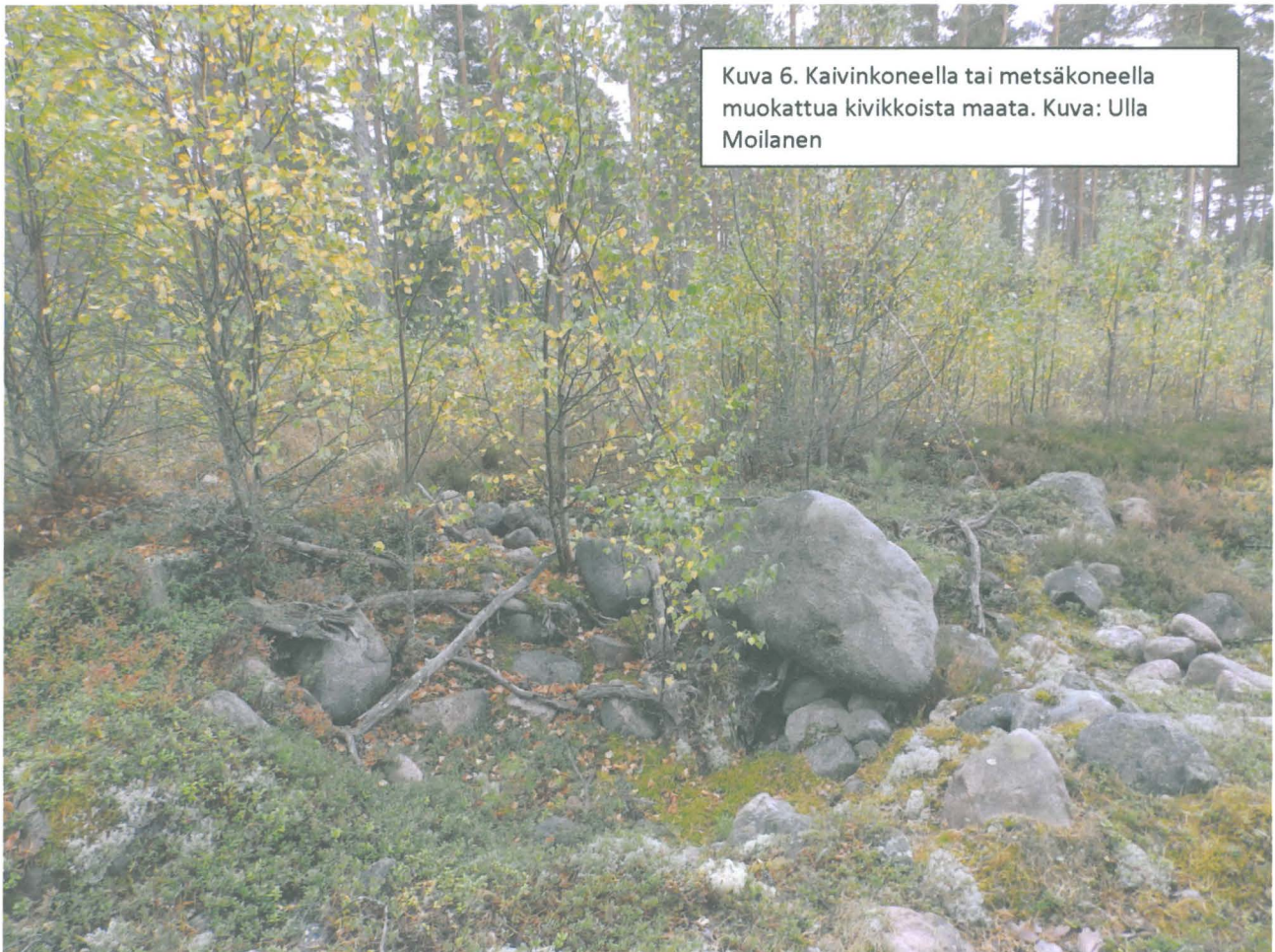

Kartta 2. Tarkastetut kohteet on merkitty karttaan seuraavasti:
F, G, H, I – (ei havaintoja); Kohteen E sijainti kartassa 1
Suunnitellut tielinjaukset punaisella.

E/Pyhäranta. Maasto havumetsää ja jäkälän peittämää kalliota. Maastoa on käytetty läjitysalueena. Kohteessa ei havaittu uusia muinaisjäänöksiä, eikä esteitä suunnitelluille rakennustöille.

F/Pyhäranta ja G/Pyhäranta. Lähekkäin sijaitsevilla kohteilla maasto on pääosin paljasta kalliota, jota mäntyvaltainen havumetsä ympäröi. Kohteessa ei havaittu uusia muinaisjäänöksiä, eikä esteitä suunnitelluille rakennustöille.

H/Pyhäranta. Maasto on pääosin mäntyvaltaista havumetsää. Alueella kulkee metsätie ja oja, joiden reunamilla kasvaa nuoria koivuja. Maapohja on lohkarikkoista ja kivikkoista. Metsää on hoidettu ja samassa yhteydessä maata on myllätty. Rakennustöiden ulkopuolelle jäävän alueen ulkopuolelta havaittiin kuoppa (kuva 6) ja joitakin epämääräisiä kivikasoja, jotka vaikuttivat resenteiltä ja todennäköisesti koneellisesti aiheutetuilta.

I/Pyhäranta. Mäntymetsän ympäröimää kivikkoista ja kallioista maastoa, jossa ei havaittu esteitä suunnitelluille rakennustöille.

4. Yhteenveto

Pyhärannan kunnan alueella tarkastettiin yhteensä yhdeksän suunniteltua tuulimyllyn paikkaa. Alhontien eteläpuolelle jääviä kohteita oli yht. neljä, Alhontien pohjoispuolelle jääviä kohteita yht. viisi kappaletta. Vain yhdestä kohteesta (Alhontien eteläpuolelta) löydettiin historialliselle ajalle ajoittuva kiinteä muinaisjäännös: hyväkuntoinen viisikivinen rajamerkki, joka ajoittuu todennäköisesti 1700-1800-lukujen vaihteeseen. Rajamerkki on kasattu rökkiöksi, ja se merkkää Hirslahden ja Rohdaisten kylien välistä rajaa. Muilta tarkastetuilta kohteilta ei tehty rakentamiseen vaikuttavia havaintoja.

Lähteet

Painamattomat lähteet

Huurre, Matti (1964). *Pyhärannan kiinteät muinaisjäännökset*. Inventointikertomus. Museoviraston arkisto.

Painetut lähteet

Hormia, Yrjö (1939). *Pyhämaan-Pyhärannan 300-vuotisvaiheita*. Rauma.

Mäkelä, Anneli, Nordström-Salminen Eeva, Orrman, Eljas (1973). Suomen asutus 1560-luvulla. Kyläluettelot. *Helsingin yliopiston historian laitoksen julkaisuja no 4*. Helsinki.

Niukkanen, Marianna (2009). Historiallisen ajan kiinteät muinaisjäännökset. Tunnistaminen ja suojelu. *Museoviraston rakennushistorian osaston oppaita ja ohjeita 3*.

Norstedt, Gudrun & Norstedt, Staffan (2007). [*Landskapsgränsen mellan Ångermanland, Västerbotten och Åsele lappmark*](#). Thalassa förlag.

Salo, Unto (1992). Projektin Lounais-Suomen rannikon varhaismetallikautiset hautarauniot. (Salo, Unto, Tuovinen, Tapani, Vuorinen Juha-Matti toim.) Luettelo Suomen rannikon hautaraunioista. *Karhunhammas 14: 5-8* Turun yliopisto.